

NAŠE FARNÍ RODINA

Nasza Rodzina Parafialna

ročník VIII. / číslo 71.

leden 2017

Zpívající Ježíšek

Ústředním tématem našeho vánočního čísla jsme zvolili humor, tedy to, co nás pobavilo v našem křesťanském životě. Zábavných „přebreptů“, omylů, domněnek a situací je spousta, za všechny zmíním třeba jeden z letošních druhé neděle adventní, kdy zpívaly děti ze školky. Můj malý Matěj se šel hrdě podívat na své zpívající sestry, když najednou vykřikl: „Mami, tam je Ježíšek!“ Nejprve jsem nechápala, co tím myslí. Potom však napřáhl svou ručičku a já uviděla malého zpívajícího Ježíška – Šimiho v mini-strantském :D Byl to nádherný dětský omyl, který mi ihned evokoval další, pramenící možná z odmítání čehokoliv, co má křesťanské kořeny (jako by to v křesťansky zakoreněné Evropě šlo...), a to s tvrzením, že Ježíšek je malý ježek.

S mylnými domněnkami týkajícími se křesťanství a víry se setkávám ve své praxi často. I já sama jednou z nich jako malá trpěla, a to představou mučedníka... každý, kdo šíří víru, mluví o ní, musí nutně zemřít mučednickou smrtí, musí být ukamenován, ukřižován, při nejlepším se s lidmi pouze „hádat“... Musím se této myšlence pousmát pokaždé, když беру do rukou Bibli, abych žákům přečetla vánoční či velikonoční poselství a seznámila je tak s obřady, událostmi jednotlivých dnů. Po jednom takovém čtení se

mě jedna dívenka zeptala: „Paní učitelko, proč Ježíše vlastně ukřižovali? Vždyť nic neudělal?“ A rozpoutala se diskuse. A co přišlo závěrem? Dvě nádherné a pro mne hřejivé otázky: „Přečtete nám ještě něco? Mohli bychom se na tu vaši Bibli podívat?“

Vraťme se nyní k adventu, tedy k době přípravy na narození našeho Pána. Je to období, kdy se na nás ze všech stran valí vánoční výzdoba, atmosféra, písně a koledy. Není tedy divu, že žáci chtějí již od první adventní neděle zpívat koledy. Trvalo mi dlouhou dobu, než si zvykli na fakt, že koledy do adventního období nepatří. S oblibou jim říkám: „Není to liturgické.“ A přesto mě, s úsměvem na tváři, rošťáci devátáci každou hodinu hudební výchovy, kdy jim to přijde na mysl, pokoušejí s žádostí: „Zazpíváme si dnes koledy...“ A obratem si sami odpovídají: „Panové, vždyť víte, že to není liturgické.“

Pokaždé, při vzpomínce na své představy mučednictví, se musím pousmát. Dnes už vím, že stačí málo, aby přišel k lidem v tichosti a s klidem. S tím, co je pro nás tak vzácné a námi všemi hledáno, častokrát neobjeveno...

Monika

úvodník

Drazí Farníci, Farnice
a Farničata...

... držíte ve svých rukou první číslo Naší farní rodiny v novém roce. Jak to tak znám, tak než odbije půlnoc, kterou vstoupíme do 2017 roku naší spásy, toto číslo už bude dávno přečteno a dokonce i okomentováno. A je dobře, že je tomu tak. Chtěl bych poděkovat všem členům Redakční rady a všem, kteří se jakýmkoli způsobem podílejí na vzniku NFR za veškeré Vaše úsilí a spolupráci s Duchem Svatým. Největším poděkováním je ale popularita našeho časopisu, neboť jsme museli zvýšit jeho náklad. Z původních 400 ks. dnes už tiskneme 500 exemplářů a množství stažení elektronické podoby také není zanedbatelné, resp. je překvapující. Je to pro nás nejvyšší ocenění.

Vydání, které se k Vám dostalo, je koncipováno trochu jinak. Je to pokus o časopis, který nepíše o něčem, ale který to prostě přináší. Vzhledem k tomu, že zrovna prožíváme radost z Narození Páně, tak Vám svými texty chceme přinést trochu radosti. Nebyl to úkol jednoduchý, ale věřím, že se nám jej aspoň trochu podařilo naplnit. Celý nápad vznikl z ohlasů, které se ke mně dostaly v souvislosti s posledním Hrobem Páně. Mnoho z Vás mluvilo o své zkušenosti vejít do hrobu, vstoupit do toho prostoru. Natabene tam je také zakotven nápad letošního betléma... vejít do jeskyně, kde se Ježíš narodil a chvíli tam prostě být.

Ano, mluvit o něčem je jednoduchá věc, ale udělat něco, vstoupit do nějaké zkušenosti, to už je komplikovanější. Zkusme se tedy otevřít na zkušenost, ne pouze teoretizování. Celý uplynulý rok jsme slyšeli o milosrdenství,
(...)

Cirkev nie je nudná :)

O tom, že aj v cirkvi sa dajú zažiť rôzne vtipné príhody, určite nikto z nás nepochybuje. Tiež mám zo pár takých príhod – spomienok.

Dovoľte mi niekoľko spomienok z môjho detstva. Ako som už viackrát spomínala, vyrastala som v gréckokatolíckej rodine, kde v čase môjho detstva v našej dedine iné ako staroslovienske liturgie neboli. A viete si predstaviť dieťa, ktoré tomu nerozumie a v tej malej hlave sa snaží poskladať si niektoré slová do súvislostí a pritom mu to do kontextu, ktorý kedy počulo o Kristovi, vôbec nezapadá? V podstate sa nemá ani koho doma opýtať, lebo, bez urážky, ale pochybujem, že niekto z rodiny by vedel celú liturgiu preložiť do slovenčiny... teda, možno starí rodičia áno :) Časom aj k nám prišiel kňaz, s ktorým sme sa postupne naučili spievať liturgiu a ostatné pobožnosti v slovenčine. Takže mnohé veci sa odvtedy vyjasnili :) Týmto sa neposmievam, len chcem priblížiť situáciu a vtipné udalosti, ktoré tým často nastali. O tom, že niekórí ľudia tomu nerozumeli, svedčil aj fakt, že niekedy sa spievané veci nezhodovali s písanými, čiže ľudia spievajúci „po pamäti“ častokrát „skomolili“ slová (aj ja častokrát, lebo som nestíhala čítať v inom jazyku :)) a vyšli z toho celkom vtipné texty.

Zadné lavice...

Ale... to nebolo to, čo ma v kostole najviac zaujímalo :) Viete, čo ma v tom čase veľmi v chráme bavilo? Bola som dieťa, takže sa ospravedlňujem, že to nebol pekný spev alebo zaujímavá kázeň. Keď som sedela v zadnej lavici, bavilo ma porovnávať, aké majú babičky pred mnou na hlavách šatky. Často sa opakovali šatky úplne rovnaké, niektoré zas s rovnakým vzorom, len inou kombináciou farieb... vždycky som si robila takú malú štatistiku, koľko ktorých je :) Všim-

la som si, že v pôste nosia tmavšie, v bežný deň také obyčajné... ale v nedeľu, a hlavne na Veľkú noc, nosili biele, alebo aspoň svetlé šatky – také krásne, slávnostné. Pár týždňov dozadu, keď som bola doma a boli sme v chráme, uvedomila som si, že tie šatky sa nejak vytrácajú... babičky, ktoré ich nosili, tu už buď nie sú, alebo už nevládnú prísť... a aj tá móda sa vytratila, dnes je „v kurze“ iný účes. Týmto chcem poďakovať všetkým ženám, ktoré ešte šatky na hlavách nosia a aj tým, ktoré ich nosili vtedy – pripomínate mi detstvo a moje začiatky v chráme. Toto mi ostalo doteraz – stále porovnávam vzory na šatkách žien sediacich v laviciach pred mnou.

Obrazy...

Keď som u nás v dedine v chráme a sedím vpredu, hneď vedľa na stene je obraz prvého zastavenia krížovej cesty. Klobúk dole pred maliarom, myslím, že vystihol dôležitú vec – Ježiš na ňom má taký až provokačný pohľad, ako keby tým, čo ho zajali, očami hovoril: „Aj tak ma tu budete mať o tri dni späť.“ :)

Vtipy

Mám celkom rada vtipy z kresťanského prostredia, samozrejme, ak nie sú tak extrémne, že sú až urážajúce. A to z toho dôvodu, že si myslím, že Boh je tiež vtipný a že má rád „srandu“ (v rámci normy). Tak sa Vás teda opýtam: „Čo robila Panna Mária počas tých dní, kým bol Ježiš v hrobe?“ Neviete? Ja som tiež nevedela, ale už viem... no

(...)

zkusme je žiť. Slyšíme o Bohu, ktorý prichádza k nám ako človek, zkusme jej vnímať v každom človeku kolem nás... Slyšíme o tom, že ve Zmŕtvýchvstání je smrť prekonaná Životem, zlý je porazen Dobrým, zkusme to prostě žít a překonávat zlo dobrotou a dovolovat lidem prostě žít.

„Narodil se Kristus Pán, veselme se...“ - skutečně se veselme...

Przemek

úvodník

predsa varila. Tiež sa Vám zdá tá odpoveď čudná? No, ona predsa vedela, že vstane z mŕtvych... keď Ježiš vzkriesil Jairovu dcéru, povedal, aby jej dali najesť. Mária verila, že Ježiš na tretí deň vstane z mŕtvych a viete si predstaviť, aký musel byť hladný Ježiš, keď po troch dňoch vstal z mŕtvych?

Tak na záver prajem Vám (a aj sebe :D) veľa radosti a pokoja počas Vianoc, ale tiež veľa radosti aj do ďalších dní, aby sme boli správnymi kresťanmi, lebo kresťan nemá byť smutný, ale radostný :D

Anička

Radost v naší víře,

nebo radostné prožívání naší víry? Zní to trochu neobvykle, neboť jsme naučení, že v kostele, na modlitbě musíme být vážní... anebo až moc obvykle, protože přání radosti a štěstí slyšíme skoro v každém přání, u skoro každé příležitosti. O 3. adventní neděli slyšíme: „Radujte se, neboť Pán je blízko“ a za dva týdny zpíváme: „Narodil se Kristus Pán, veselte se...“. Umíme ale žít naši radost? Jsme opravdu lidmi, kteří přinášejí radost?

Zavrtal jsem se do Písma svatého a našel jsem tam slovo: „radostný“ 43 krát, „radost“ 171 krát, „radostně“ 39 výskytů a „radovat se“ se objevuje na 158 místech... Dohromady 411 výskytů, tedy víc než je dnů v roce. Půjďme dál a „smích“ je tam 10 krát, „smát se“ 16 krát, „veselit se“ 99 krát, „veselý“ 14 krát a „veselost - vesele“ je tam na 99 místech, zusammen do kupy je to 600 výskytů v obou Zákonech. Řekl bych, že docela dost...

A jak to vypadá v naší praxi? Mnohdy si říkám, zda by se člověk, který by nastudoval Bibli a dozvěděl by se o křesťanské naději a radosti, o tom, že jsme spaseni a pak by přišel do našeho společenství,

skutečně s onou radostí setkal a mohl ji vnímat? Papež František nám neustále připomíná, jak je důležitá radost, nejen ta hluboká mystická, ale i ta obyčejná, lidská. Papež má pravdu, když tvrdí, že „Jsou křesťané, jejichž styl vypadá jako postní doba bez Velikonoce.“ (Evangelii Gaudium, 6). Zdůrazňujeme nutnost pokání, zamyšlení se nad sebou. Toho všeho je jistě zapotřebí, ale nesmí to překrýt vědomí, že Pán k nám přišel v chlévě nedaleko od města Betléma, vykoupil nás svou smrtí a zmrtvýchvstáním v Jeruzalémě a pak odešel do Nebe, aby nám tam připravil místo a čeká na každého z nás a zároveň, že je blízko nás ve svém Slově a Eucharistii. A tak, jak se těšíme na setkání s lidmi, které máme rádi a usmíváme se na ně a děláme vše proto, abychom měli pro ně čas, tak stejně by to mělo fungovat v našem vztahu ke Kristu.

Ještě jedno: trošku se odpoutat od vlastní důležitosti, od toho, co si o mně pomyslí ostatní, to strašně skličuje a bere nám

radost, neboť přestáváme jednat svobodně a přirozeně a pořád se jenom kontrolujeme, místo abychom se pousmáli nad vlastními přešlapy.... A trochu se i zasmát sobě samotnému. Pár takových událostí jsem zažil a dokazují, že i v kostele může být veselo.

Třeba co se stane strašného, když během mše svaté popletu jazyky a všimnu si toho až v polovině věty? Holt může se stát... pousměji se a pokračuji dál... nakonec jsme dvoujazyčná farnost a všechny naše tři jazyky (ten rozdíl v číslech není chyba :-)) mají právo vedle sebe existovat a fungovat. Je to jakýmsi pravidlem, že místa, kde se setkávají různé jazyky a kultury, jsou úrodnou půdou pro veselé situace.

Vykládám to, kde jen můžu, jak to na začátku mého působení v předchozí farnosti přišlo do zповědnice nějaká starší dáma. Velice kultivovaně poklekla a s jakousi vznešeností se začala zpovídat německy, což se tam stávalo poměrně často. Když vyznání svých hříchů ukončila, začal jsem mluvit já, také německy a najednou jsem uslyšel z jejích úst docela šťavnaté slůvko a pak překvapené „vy jste rozuměl...“. Od této doby se paní zpovídala výhradně česky...

Vzpomínám si na bohoslovecká léta, byl jubilejní rok 2000, v naší katedrále jsem četl úvod ke mši svaté. Akorát jako čerstvý uživatel češtiny jsem to trochu popletl a místo „svatební hostina“ jsem opakovaně četl „stavební hostina“. Když jsem se vrátil do zákristie, všichni se smáli a já uslyšel výtku

od našeho biskupa, že jsem mu z eucharistické hostiny udělal kolaudačku...

Také vzpomínka ze začátků fungování v diecézi. Pár týdnů po jáhenském svěcení se stalo, že jsem ráno měl pár pohřbů po sobě v ostravském krematoriu a pak na

tramvaj a hned svatba. To už voní průserem, který se dostavil hned poté, co jsem přečetl Evangelium. Kázání jsem začal slovy: „Vážení pozůstalí...“ To jste měli vidět ty pohledy svatebních hostů, totální konsternace a stuchlé obličejy... Bylo třeba nějak z toho vybruslit, takže jsem se obrátil na rodiče ženicha a nevěsty a řekl: „proč se tak divíte, děti vám odcházejí...“. Všichni se zasmáli a pokračovalo se dál.

Ano, pousmát se nad svou chybou, usmát se na druhého člověka, mnohdy spoustu vyřeší a pomůže udělat další krok. A pamatujme na slova papeže Františka, že „evangelizátor by se neměl pořád tvářit jako na pohřbu“ a evangelizátoři jsme my všichni, kteří jsme pokřtěni a máme být svědky radosti a naděje, která v Betlémě začala, v Jeruzaléme vyvrcholila a do Nebe nás vede.

Przemek

Ježíš Kristus a jeho rodina pohledem malého dítěte

V tomto vánočním čase jsem si vzpomněla na to, jak jsem Elišku ve věku 3, 5 let seznamovala s příběhem narození Ježíše Krista, a to především pomocí Bible pro děti a také pomocí pohádek, které v té době také dávali v televizi, aby nám matkám pomohly tuto situaci dětem lépe názorně vysvětlit a děti si ji takto lépe zapamatovaly.

Elišku tento příběh velice zaujal, z čehož jsem měla radost, tedy až do chvíle, než jsem přišla na to, že ona jej chápe jako řešení toho, co jí v té době trápilo.

Nejprve nastíním naší rodinnou situaci, jelikož z toho se celý příběh odvíjí.

Ve věku 3,5 let Eliška chodila krátko do školky a uvědomila si, že ostatní děti mají tátu, který s těmi dětmi bydlí. My jsme v té době již tři roky bydlely samy a Eliška toužila po tom najít si, jak říkala „nového tátu, který by bydlel s námi

a pomáhal nám.“

A zde se dostávám k tomu, co si Eliška odnesla z příběhu o Kristově narození.

Jednou mi říká: „Měly bychom si najít nového tátu. Dva táty má hodně dětí. Třeba i takový Ježíšek. Měl Pána Boha, ten bydlel daleko

a nejezdil za ním a tak si Marie našla Josefa, a ten byl hodný a staral se o ně.“

Na závěr chci ještě podotknout. Tento příběh měl sloužit k pobavení ve vánočním čase a nechtěla bych se dotknout nikoho z farníků.

Lucka

Ma być na wesoło

Spotkanie redakcji naszego czasopisma... Jaki temat byłby dobry na przełom dwóch lat? Coś się kończy... coś zaczyna... trwa okres bożonarodzeniowy... ludzie są często w domach... „A co gdybyśmy do tego podeszli na wesoło?” Super! I powstał temat tego numeru. Jest przecież sporo wesołych wydarzeń, o których można pisać. Najczęściej one łączą się z dziećmi.

Dwa tygodnie później... „Co myśmy to wymyślili! Na ten temat tak trudno coś napisać.” „Wiesz, nie wiem, czy coś napiszę. Trudno się na to pisze.” Co się dzieje? Dlaczego nagle tak trudno się pisze, skoro dwa tygodnie temu wydawało się, że to jest super pomysł? Oki... siadam przy komputerze, otwieram Worda z myślą, że napiszę swój artykuł, bo jutro termin. Hmmm... wesołe opowieści, wydarzenia, na wesoło... A o czym niby mam pisać? Jak tu pisać na wesoło, skoro wszędzie wokół mnie jest tyle negatywizmu, tyle skarg; skoro sama jestem zdener-

wowana, bo mam sporo zaległości w pracy, bo „oni” się nie odzywają? Trudno w takiej sytuacji pisać o czymś wesołym! Skąd nam taki pomysł przyszedł do głowy?!

Jestem mocno przekonana, że w naszych życiach nic nie dzieje się przez przypadek. Wszystko jest w Bożym planie. Może właśnie to, że teraz wybraliśmy taki oto temat, jest okazją daną nam do zastanowienia się?

Czy dostrzegam dobro, które Bóg codziennie stawia mi na drodze? W każdym dniu można odkryć coś dobrego i właśnie to jest darem Bożym. On lubi nas rozpieszczać i to jest Jego sposób ;-)

Kiedy ostatnio szczerze się zaśmiałam? Kiedy uśmiechnęłam się do kogoś bez powodu? Uśmiech / śmiech jest również Bożym darem. Powinniśmy się śmiać. Dlaczego? Chociażby dlatego, by komuś wokół nas upiększyć dzień :)

Czy potrafię odbierać wydarzenia i słowa wokół mnie z odrobiną

humoru, czy wszystko traktuję poważnie? Czy gorszy mnie wszystko, co jest „inne”, wesołe? Po co się gorszyć? Humor jest potrzebny. Oczywiście z dowcipem w parze musi iść szacunek. W chwili, kiedy kogoś lub coś obrażam, kończy się humor. Jednak nie możemy traktować siebie zbyt poważnie. Przecież jakież nudny byłby wtedy świat? :)

Tydzień po terminie... Fajnie, już mam prawie jedną stronę artykułu ;-)

Jakie są moje odpowiedzi na powyższe pytania? Staram się dostrzegać dobro, śmiać się i nie gorszyć się z byle powodu, ale nie zawsze mi się udaje... albo... Nie widzę niczego dobrego, wszystko jest złe, wszyscy są źli i nie lubią mnie; nie śmieję się, bo nie mam z czego; ta młodzież nie ma odrobiny szacunku, wszystko podważa... Co u mnie pojawia się najczęściej? Drugi typ odpowiedzi? A czy to dobrze?

Terka

Radost

Vánoce, svátky narození Ježíše Krista. Znovu jsou tady. Zase stromeček, dárky, uklízení, chystání všeho, aby naši blízcí, hlavně děti, prožili kouzlo Vánoc. Co to ale znamená? Radost? Nebo je to spíše stres a hrozné vypětí při tom, aby všechno bylo takové, jak má být. A jaké to má vlastně být? Opravdu je to všechno o úklidu a stresu? Opravdu je to o neskutečném běhání po obchodech, abychom udělali někomu radost?

Udělat někomu radost. Co vlastně znamená radost pro každého z nás? A můžeme my, křesťané, vůbec zažívat radost ve světle toho, čemu věříme? Ve světle umučení Ježíše Krista. Jak to vlastně je s radostí pro nás, kteří věříme?

Zamysleli jsme se někdy nad prožíváním vlastní radosti? A můžeme na něco takového jako radost pomyslet přes všechna ta slova o utrpení, pokání, braní vlastního kříže a následování Ježíše, který za nás a naše hříchy zemřel na kříži? Můžeme? Máme?

Bože, jak to je? Co říká Tvé Slovo, tvé Písmo o radosti? Jak se já, který v Tebe věřím, mohu radovat a veselit, když vím, že Ty sám jsi pro mne zahynul?

„Člověk nemůže nic dostat, nebylo-li mu to dáno z nebe. Vy mi sami dosvědčujete, že jsem řekl: „Já nejsem Kristus, ale jsem poslán před ním.“ Kdo má nevěstu, je ženich; ale ženichův přítel, jenž tam stojí a jenž ho slyší, se velice raduje z ženichova hlasu. To je moje radost a je úplná.“ (Jan 3, 27-29)

Ne, já nejsem Kristus, a nikdo kolem mne Jím není. Nepřišel jsem ani před Ním. Přišel jsem dlouho, dlouho po Ném. Byl jsem poslán? Narodil jsem se stejně jako ostatní, v bolesti, do světa plného hříchu a zloby. Dívám se kolem sebe a nestačím se divit, kolik je kolem mne zla. Lidé umírají rukama jiných. Jen pro jejich potěšení. Pro rádo by víru, která postrádá logiku, postrádá lásku. Pomlouváme se navzájem a špiníme. Klidně do nás někdo vrazí na chodníku, utrhne se na nás a pak ho vidíme vejít do kostela na mši. Pochybujeme o světě kolem nás, pochybujeme o druhých, pochybujeme o nás samotných a o naší víře. Jenže my jsme byli pokřtěni! My slyšíme Jeho slovo! Máme možnost radovat se z ženichova hlasu. Znovu a znovu můžeme vnímat Tvůj hlas, Pane. Tohle by měla být naše radost. Měla by být úplná a naplňovat nás štěstím. Naplňuje?

Jako si Otec zamiloval mne, tak i já jsem si zamiloval vás. Zůstávejte v mé lásce. Zachovávejte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. Toto jsem k vám mluvil, aby ve vás byla má radost a aby vaše radost byla úplná. (Jan 15, 9-11)

Tvůj otec si Tě zamiloval, Ježíši, a přesto Tě nechal zemřít na kříži. A Ty při tom všem mluvíš o radosti a o štěstí. Jak je to možné? Mohu já, člověk, vůbec pochopit takovou radost? Takové štěstí? Mohu? Opravdu je mi to dáno? Věřím, že sis nás všechny zamiloval. Zůstávám v údivu, jak moc musel Otec milovat Tebe, když jsi Ty z té samé lásky obětoval svůj život za nás. Za mě! Jak mám ale zůstat ve Tvé lásce? Jak? Opravdu stačí zachovávat Tvá přikázání? Stačí to? Ano, vím, Ty jsi opravdu zachovával přikázání svého Otce, ale dokážeme to my, obyčejní lidé? Dokážu to já sám? Nejsme jako Ty. Nejsme Bohy. Víím, že to víš. Víím, že jsi to už tehdy věděl. A přesto

říkáš, že jsi nám to vše řekl, aby byla naše radost úplná. Znamená to, že chceš, abychom se radovali? Znamená to, že pokud se my nebudeme radovat a nebudeme si užívat života, který nám byl Bohem, Tvým Otcem dán, že Tvá radost nebude úplná? Že nebudeš cítit radost, protože se my trápíme?

Vpravdě, vpravdě vám říkám, budete plakat a naříkat, a svět se bude radovat; budete zarmoucení, ale váš zármutek se promění v radost. Když žena rodí, rmoutí se, protože přišla její hodina; ale když porodila dítětko, už si na bolest nevzpomíná v radosti, že na svět přišel člověk. I vy nyní máte zármutek; ale uvidím vás znovu a vaše srdce se zaraduje a vaši radost vám nikdo neodejme. (Jan 16, 20-22)

Je tolik bolesti kolem nás, jak se máme radovat? Chce se nám plakat, naříkat. Chce se nám křičet! Z bolesti. Ze smutku. Ze zoufalství. Copak tohle všechno, co se kolem nás děje je důvod k radosti? Vraždy, teroristické útoky, války, zvěrstva, zprávy o bezcitném jednání a ubližování jeden druhému. O ubližování těm nejbližším. Otec synu, sestra bratru, dcera matce.... Ano! Bože, my pláče a naříkáme! Cítíme neskutečnou beznaděj a bolest za utrpení našich bratrů a sester. Cítíme zármutek ze smrti těch, kteří byli v nesprávný čas na nesprávném místě a zemřeli. Jak se máme ve světle Vánoc radovat? Jak věřit, že se naše srdce znovu zaradují a budeme cítit radost, kterou nám už nikdy nikdo nevezme?

Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu; prostě a dostanete, aby vaše radost byla úplná. (Jan 16, 24)

Jak to můžeš říct, že jsme neprosili o nic ve Tvém jménu? Kolik modliteb jsme k Tobě vyslali? Oč všechno jsme prosili? Každou chvíli, každou hodinu, každou minutu se někdo z nás modlí a prosí.... Oč vlastně prosíme, Bože? Prosíme o štěstí a radost? Prosíme o štěstí a radost pro druhé? Nebo nás zajímá jen náš vlastní prospěch? Jak se v našich modlitbách projevuje Tvé přikázání „miluj bližního svého jako sebe samého“? Ano vím, kdo touží po hojnosti, nemá nikdy dost. Po hojnosti pro sebe! Jak krásné je dávat, Bože. O tom jsou přece Vánoce! Udělat radost druhému. Dát mu kousek radosti, kousek štěstí. Sam vím, jak velké štěstí cítím, když vidím radost, kterou jsem někomu udělal. Aby vaše radost byla úplná... Znamená to, Bože, že bych měl zapomenout sám na sebe? Teprve potom ucítím tu pravou radost, která nebude mít hranic a bude mít původ v Tobě?

Pokud jsem byl s nimi, já jsem je zachovával ve tvém jménu, které jsi mi dal. Bděl jsem nad nimi a žádný z nich se neztratil kromě toho syna záhuby, aby se splnilo Písmo. Ale nyní jdu k tobě a mluvím toto ve světě, aby oni v sobě měli naplno mou radost. (Jan 17, 12-13)

Byl jsi s nimi. Je to už ale dva tisíce let! Hlídal jsi je, opatroval a opravdu nikdo z těch, kteří s Tebou tehdy byli, se neztratil. Opatroval jsi je. A i když udělali chyby a zbloudili, přesto jsi je hlídal a provázel. Opravdu mohu i já dnes spoléhat na Tvou pomoc? Otče, chceš i pro mě štěstí a radost? Odpusť mi, že se na to ptám. Je to pro mě důležité. Chtěl bych si být jist, že nejsem stejně jako byl tehdy on, synem záhuby. Jsi už dávno u svého Otce, přimlouváš se za mě, za nás, abychom měli naplno v sobě Tvou radost? Proč ji tedy v sobě tak často nemáme? Proč???

Nebot' Boží království nespočívá v pokrmu anebo nápoji, ono je spravedlnost, pokoj a radost v Duchu Svatém. (Řím 14, 17)

Chceš mi tím říct, že se příliš obracím k světským věcem? Že stále dávám přednost tomu, co je z tohoto světa, místo toho, abych se obracel k Tobě? Chceš mi tím říct, že není důležité, jestli budu mít nakoupeny všechny dárky a uklizeno a navařeno a všechno bude „vypadat“ dobře a dokonale? To, co nám chceš říct, je v poselství pokoje a radosti? Radosti z toho, že můžeme být jeden s druhým, že se obdarováváme svou přítomností, časem, který si věnujeme? Je to ono, Bože? Tohle znamená spravedlnost, pokoj a radost?

Ať Bůh naděje vám dá plnost radosti a pokoje ve vaší víře, aby ve vás působením Ducha Svatého překypovala naděje. (Řím 15, 13)

Plnost radosti a pokoje? Chceš tím říct, Otče, že pokud jsem opravdu věřící, že prožívám radost a pokoj, a to vše dávám lidem kolem sebe? Naděje, kterou máme, ve své víře, nás naplňuje radostí a pokojem? Znamená to, že když opravdu zůstávám v Tobě a Ty ve mně, jsem plný radosti a štěstí? Znamená to, že když Ty jsi v mém životě, tak jsem plný úsměvů, radosti a porozumění k druhým? Znamená to, že rozdávám a naplňuji lidi kolem sebe klidem a štěstím? To je poselství Vánoc?

Chvějete se proto radostí, i když vás ještě po určitý čas musí trápit různé zkoušky, aby se vám pro vaši řádně vyzkoušenou víru, drahocennější nežli pomíjivé zlato, které se prověřuje ohněm, dostalo chvály, slávy a cti, až se zjeví Ježíš Kristus. Milujete ho, aniž jste ho viděli; ještě ho nevidíte, ale tím, že věříte, chvějete se radostí nevýslovnou a plnou slávy, v jistotě, že dosáhnete cíle své víry: spásy duší. (1 Petr 1, 6-9)

Nikdo z nás Tě neviděl, Ježíši. Jsme lid, který uvěřil, protože slyšel. Věříme! Alespoň to o sobě tvrdíme. Kéž bychom dokázali projevovat radost. Kéž bychom dokázali projevovat naši víru v Tebe úsměvem, radostí a pokojem, naproti zkouškám a bolesti. Kéž bychom dokázali šířit radost a pokoj ve všem, co konáme. V každém okamžiku našeho života, v každém setkání s naším bližním. S člověkem. Kéž bychom se dokázali smát, radovat a užívat si života, který jsi nám daroval. Kéž bychom se dokázali alespoň maličko přiblížit Tvé lásce a Tvé radosti. Svět kolem nás by byl šťastnější.

Pomoz nám, prosím, abychom alespoň tyto Vánoce dokázali dát radost lidem kolem nás. Ne dárky, ale tím, kdo jsme a jací jsme. Pomoz nám projevovat naši víru v tom, jak se budeme chovat k těm, které máme rádi. Amen.

Rost'a

S kolárkem v kuchyni

Recyklace v ledničce

Tak se mi nějak zdá, že obdobně to probíhá v každé domácnosti po každých svátcích. Hodiny strávené v obchodech, ve frontách u pokladen, desítky kilogramů různého zboží, které jsme přismyčeli domů, další hodiny v kuchyni u plotny a trouby, následné hodování a oslavování a pak stojíme u ledničky a přemýšlíme, co teď s tím vším, co zůstalo... U nás se vždy na silvestrovský večer na stole objevoval **bigos - poświataczny**... Neustále a pořád slyšíme, abychom neplýtvali jídlem a také o recyklaci a třídění odpadů, takže po-sváteční bigos je skvělou příležitostí k recyklaci obsahu naší ledničky. Vzhledem k tomu, že v našich chladničkách a špajzkách najdeme různé potraviny, nebudu psát podrobně a s přesnou gramáží, co bychom měli použít.

Jinak, než u čokoládového suflé, kde muselo být všechno na gram přesně. Mimochodem děkuji za krásné ohlasy od těch, kteří to zkusili. Ostatně stejně jako u jiných receptů. Díky Vám vím, že má smysl pokračovat v této rubrice. Takže zpátky ad rem, tedy k věci... u tohoto receptu je všechno orientačně a od oka a není důvod k žádnému stresu, neboť bigos je velice tvůrčí jídlo a pokaždé a v každé domácnosti chutná jinak a mnohdy i různě vypadá, ale dle mého názoru, je pokaždé skvělý.

Základem bigosu je zelí, může být jen zakysané (tehdy je dobré jej dobře propláchnout), může být půl na půl zakysané a čerstvé, nakrouhané a nakrájené na trochu menší a hlavně tenké kousky, a pokud se u někoho na štědrovečerní tabuli objevují polská jídla, tak úplně nejlepší k tomu bude kapusta z grzybami (zelí s houbami), pak nějaké maso, na 4 díly zelí se sluší a patří 3 díly masa a masných výrobků. Pokud masa máme málo, klidně můžeme přidat čerstvé hovězí nebo vepřové, prostě co najdeme v mražáku. To může být cokoli, klidně maso obvané z nedojedené pečené husy, kachny nebo krůty, nakrájené zbylé hovězí rolády, oloupané z trojbalu a nakrájené na menší kousky řízků, zbytek nějakého pečeného masa, nějaké zbylé klobásky, uzené nebo zbytky

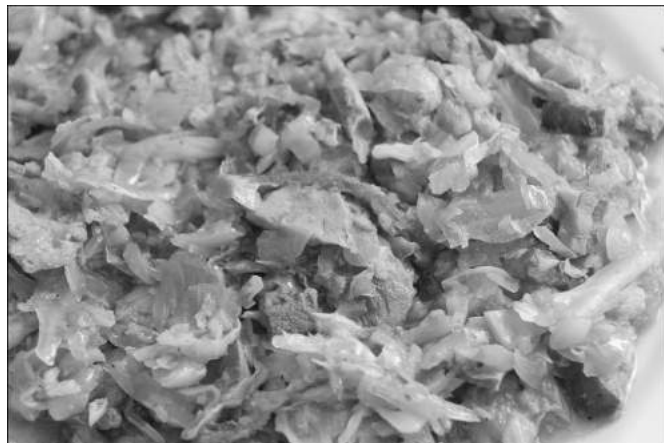

šunky, prostě cokoli, co najdeme v lednici a co už je třeba na hraně použitelnosti. Všechno, co je z masa, nakrájíme na kousky... takové, aby nepřesahovaly rozměry našich vidliček. Trochu nasekané cibule, řekněme jedna střední na kilo zelí, nakrájená nadrobno. Trochu sušených hřibů, ale nejsou nezbytně nutné, a trochu sušených švestek - také nejsou nutné, já je tam třeba nevyhledávám, nevadí mi, ale raději, když tam nejsou. Může se ještě přidat červené víno, troška semletého perníku, rajčatový protlak - to dle chuti a libosti a samozřejmě sůl a pepř, nové koření - pár bobulek, bobkový list - 3-4 ks., příp. pár jalovcových zrníček, ale fakt jen pár. Pokud

nám zůstal nějaký výpek, nějaká omáčka z masa (ale čistá, neobohacená moukou nebo smetanou) anebo vypečený tuk z kachny, husy nebo krůty, také je můžeme přidat. A jde se na věc.

Do velkého kastrolu vložíme zelí, kyselé - propláchnuté, čerstvé - nakrájené a pozvolna vaříme. Když se nám zelí vaří, tak na pánvi osmahneme maso, pokud jde o libové maso, ze kterého se nám žádný tuk nevytaví, tak podlijeme trochou oleje. Pamatujme, olivový olej, který běžně u nás koupíme, není vhodný do teplé kuchyně. Pokud trváme na olivovém oleji, tak jediné ten z třetího lisování. Stejně tak není pro teplou kuchyni vhodný olej z hroznových pecek - oba mají hodně nízkou teplotu, kdy hoří a ačkoli to na pánvi třeba není vidět, chemické procesy, které během ohřevu těch olejů probíhají, způsobují vznik člověku docela nebezpečných látek. Osobně doporučuji klasický řepkový olej, nebo pokud někdo chce extra třídu, tak přepuštěné máslo - to je na práci s masem přímo úžasné, neboť hoří až ve 300 st, ale je docela drahé... Když osmahneme maso, pak to stejné uděláme se zbytky uzenin a následně zasklíme cibulí. Zelí nám mezitím spokojeně bublá a měkne... Kdybychom měli dojem, že je zelí nějaké suché, klidně přidejme vodu, aby se mělo v čem naše zelíčko vařit...

Když už nám zelí změkne, vhodíme do něj osmahnuté maso, uzeninové kostky a cibuli. Pokud máme nějakou masovou šťávu, výpek, nebo nějaký tuk z pečené drůbeže, tak to všechno vhodíme do zelí a necháme to bublat a dusit na poměrně málem ohni, jen tak, aby to pomalu bublalo - ono to chce hezkých pár hodin... Takže se můžeme cvičit v trpělivosti... a dbáme na správnou vlhkost, trochu vody musí být, nesmí to v ní plavat, ale nemůže být úplně suché. Naložíme teď sušené hřiby a švestky (pokud je tam fakt chceme) do vlažné vody a necháme asi tak na hodinku. Mně se osvědčil hluboký talíř, kde jsou tyto „sušenky“ rozloženy v jedné vrstvě a je to zalité jen tak tak, aby byly sotva překryty vodou, nikoli aby ve vodě plavaly. Když už zelí a maso jsou měkké, vhodíme sušené hřiby a švestky. Můžeme přidat červené víno, asi tak 2-3 dl na 2 kg zelí, koření a rajčatový protlak, všechno promícháme a pak už jenom pozvolna vaříme. Solí a pepřem, dle libosti, regulujeme chuť. Bigos by

nám měl hnědnout a hnědnout a je to normální proces. Po dvou hodinách vaření je už hotový. Hotový bigos by měl mít tuhou konzistenci, nikoli polévkovou. Pamatujme také, že je to takové zvláštní jídlo, které je lepší po každém ohřátí, takže po oněch dvou hodinách jej klidně odstavte, nechte vychladnout a pak znovu ohřejte, aby se vše převarilo a pak znovu a znovu, třeba i tři dny a bude skvělý, po prosu palce lizač! Polecam jeść z dobrym pieczywem. Smacznego więc i dobrego Sylwestra!

Przemek

Perly papeže Františka

Papež kázal o Marii, která uprostřed slepé společnosti zápasí o radost z evangelia (12.12.)

Papež František na liturgickou památku Panny Marie Guadalupské již potřetí pozval do baziliky sv. Petra latinskoamerické věřící ke společné oslavě patronky a ochránkyně Ameriky. Mši sváté, sloužené ve španělštině a domorodých jazycích, předcházela společná modlitba růžence a slavnostní procesí národních delegací se státními vlajkami jednotlivých zemí. S papežem koncelebrovalo více než šest set kněží a latinskoamerické komunity žijící v Římě zaplnily baziliku do posledního místa.

Ve své homilii papež František mimo jiné řekl:

„Zdá se, že si pozvolna a nepozorovaně zvykáme na život ve „společnosti bez důvěry“ a se vším, co z toho plyne pro naši přítomnost a zvláště pro naši budoucnost. Nedůvěra postupně plodí stav netečnosti a zmaru.

Je těžké pociťovat hrdost na blahobytnou společnost, když jsme zvyklí vídat na americkém kontinentu tisíce a tisíce dětí a mladých, jak žebrají na ulici a přespávají na nádražích, v podchodech metra a kdekoli se jim podaří nalézt místo, vidět překerní situaci našich žen, z nichž některé ve svém dětství a mladosti trpí mnoha formami násilí doma i mimo domov. Když považujeme za normální, jak jsou odsouváni stranou staří lidé a jsou nuceni žít v samotě jenom proto, že již nejsou produktivní. Tyto situace nás mohou vést k pochybování o naší víře a o naději, na lepší budoucnost.

Tváří v tvář těmto situacím musíme říci spolu s Alžbětou: „Blahoslavená, která jsi uvěřila“, a učit se z její silné víry. Oslavovat Marii znamená v první řadě uctívat Matku, uvědomovat si, že nejsme a nikdy nebudeme osiřelým lidem, protože máme Matku! A tam, kde je matka, je i domov. Kde je matka, nechybí zápas za bratrství. Vždycky mne silně oslovovalo, když jsem v různých národech Latinské Ameriky viděl matky-bojovnice, které – často v osamocení – dokáží táhnout péči o svoje děti. Taková je Maria ve vztahu k nám, svým dětem: bojovná žena ve slepé společnosti poznamenané nedůvěřivostí, v netečné a rozpadající se společnosti. Žena, která zápasí, aby posílila radost z evangelia. Bojuje, aby propůjčila tělo evangeliu.“

Proto spolu s Alžbětou chceme i my dnes uctívat a pozdravit naší Matku: „Blahoslavená, která jsi uvěřila“ a na-

dále věřit, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána“. Vnímáme Marii jako svůj vzor, protože je vzorem učedníka, věřící a modlící se žena, která dovede provázet a povzbuzovat naši víru a naši naději v různých etapách, jimiž máme procházet. Od naší Matky se zajisté máme co učit. Učit se víře, která umí vstupovat do dějin, aby byla solí a světlem v našich životech a v naší společnosti.

Slavit Mariinu památku znamená, že „v srdci a životě našich národů tepe mocný smysl pro naději, navzdory životním situacím, které zdánlivě každou naději zastiňují“.

Lucka

Pan staje się
człowiekiem, aby iść
z nami przez
codzienne życie

Kdo si hraje, nezlobí

JMÉNO A PŘÍJMENÍ: _____

Vem si psací potřeby a pusť se do luštění a malování. Pokud se ti podaří vyplnit celou stránku, vystřihni ji z Farního časopisu a **odevzdej v sakristii do 20.1.2017**. Můžeš získat malou odměnu.

TŘI KRÁLOVÉ

Tři králové se přicházejí poklonit Ježíškovi do Betléma. Víš, jak se králové jmenují a jaké dary donesli? Jména tří králů zjistíš, pokud se ti podaří vylustit rébusy. Dary ti poradí, jaký král co donesl.

1. První písmenka těchto obrázků ti prozradí, jak se jmenuje jeden z králů.

Tento král donesl
Ježíši kadidlo.
Kadidlo
vypadá
takto:
Napiš
jméno
ke správnému králi.

2. Po vyškrtání všech čísel, se dozvíš jméno dalšího krále.

M 1 E 2 L 3 I 4 C 5 H 6 A 7 R 8

Tento král donesl Ježíši Zlato. Který král ho donesl? Napiš jméno ke správnému králi.

3. Jméno posledního krále se dozvíš, když přečteš slova pozpátku.

R A Z A T L A B

Tento král donesl Ježíši Myrhu.
Napiš jméno ke správnému králi.

Zde namaluj, komu se přišli tři králové poklonit.

Víš co je MYRHA? Zeptej se rodičů a odpověď napiš na řádky:

Hanka Drozdová

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

26.12.2016-12.02.2017

(stav ke dni: 23.12.2016)

po 26.12.	6:30	Pl	Za + Franciszka Winklera (1.roczn.+), za rodziców z obydwu stron i za żyjących członków rodziny
	8:00	Cz	Za + manžela Josefa Kudličku, rodiče z obou stran a do ochrany Boží za živou rodinu
	9:30	Pl	Za + Elżbietę Żdziebło (5.roczn.+), męża Antoniego oraz rodziny Żdziebło, Ocisk, Lalurny, Zoń
	11:00	Cz	Za + Viléma Febera a jeho celou rodinu
út 27.12.	7:00	Cz	Za + Štěpána Furendu (10.výr.+)
st 28.12.	7:00	Pl	Za + Ludmilę Švecovou a + Annu Veselá
	18:00	Cz	Za zemřelé pohřbené tento měsíc beze mše svaté
čt 29.12.	7:00	Cz	Za + rodiny Ivančovou, Šotovou, Ilčískou, duše v očistci, s prosbou o ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živé rodiny
	18:00	Pl	Za + Edwarda Kniezka (40.roczn.+), za rodzinę Skulinów, Habartów oraz za żywą rodzinę do Opatrzności Bożej
pá 30.12.	7:00	Pl	Za + manžela Zbigniewa Najdra, + Janinę Mrózkową, + rodziców, z prosbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla żyjących członków rodziny
	18:00	Cz	Za + Viktora a Aloisii Hellerovy a za rodiče z obou stran
so 31.12.	7:00	Cz	Za + Marii Šimčíkovou
	15:00	Cz/ Pl	Na poděkování za uplynulý rok
ne 01.01.	6:30	Pl	Za našu rodinu parafialną
	8:00	Cz	Za + rodiče Vachalíkovy a Cyříkovy a za + z rodiny Kišové a Krajčíkové
	9:30	Pl	Za + Otte Popka (10.roczn.+), + Dominika Kwecińskiego, żonę Janę, rodziców z obu stron i za dusze w czyśćcu
	11:00	Cz	Za + Hedviku Ramikovou, manžela Rudolfa, syny Věslava a Tadeáše a celé příbuzenstvo
	18:45	Cz	Za + Ferdinanda Mikulce (nedož.56) a za celou živou rodinu Mikulcovou
po 02.01.	7:00	Pl	Za + Romana Kocha (1.roczn.+), ojca Henryka oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
	18:00	Cz	Za + Annu Tichou (5.výr.+), a za živou a + rodinu Aloise Stuly a Josefa Tichého
út 03.01.	7:00	Cz	Za + rodinu Bechnou, Kanákovou, Monczkovou a Kubátkovou a za + známé
st 04.01.	7:00	Pl	Za + Jiřího Stanisza
	18:00	Cz	Za + Karla Tyrlika a jeho maminku, která by se dožila 99 let
čt 05.01.	7:00	Cz	Za + Evženku a Vladislava Kamionkovy, rodiče z obou stran, příbuzné a blízké, s prosbou o zdraví syna, příbuzných a za současné i minulé kněze naší farnosti
	18:00	Pl	Za + Józefa Madzie i Jadwigę Chwastek
pá 06.01.	6:00	Cz	Za + Elišku Dordovou, celou + rodinu, s prosbou o požehnání pro živé rodiny
	7:00	Pl	O pokój na Bliskim Wschodzie i za prześladowanych chrześcijan
	16:30	Pl	Za + Józefa Gmuzdka
	18:00	Cz	Za syna Zdislava, na poděkování k životnímu jubileu, s prosbou o dary Ducha Svatého a za celou rodinu Adamusovou, Dziurkovou, Vackovou a za + rodiče
so 07.01.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za Alojzego Zaujeca (4.roczn.+), za rodziców z obu stron, szwagra Gerharda i za dusze w czyśćcu cierpiące
ne 08.01.	6:30	Pl	Za Franciszka Derlicha, z prosbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla żyjących członków rodziny
	8:00	Cz	Za + Emílii a Jána Špačírovy, za rodiče z obou stran a za živé rodiny, s prosbou o přímluvu Panny Marie Ustavičné pomoci
	9:30	Pl	Za + Annę Juránkovą, męża, syna, rodziców z obu stron i za żyjących członków rodziny, poświadczając ich opiece Bożej
	11:00	Cz	Za + Hildegardu Wierzgoňovou (6.výr.+), + rodinu Bulavovou a Wierzgoňovou
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 09.01.	7:00	Pl	O nowe powołania kapłańskie i zakonne
	18:00	Cz	Za + Blanku Trlicovou (10.výr.+), a za rodiče
út 10.01.	7:00	Cz	Na poděkování Bohu za přijatá dobrodíní u příležitosti 75. roku života, s prosbou o zdraví, Boží požehnání do dalších let a přímluvu Panny Marie Fryštátské
st 11.01.	7:00	Pl	Za + krevných i bliských
	18:00	Cz	Za + rodiče Jana a Ludmilu, jejich + syna Josefa, dcery Marii a Gertrudu, s prosbou o ochranu a požehnání pro celou živou rodinu
čt 12.01.	7:00	Cz	Za + rodiče Antonii a Františka Fryčovy, jejich zetě Karla, Žofii a Františka Stryczkovy, rodinu Krutinovou a živé členy rodiny
	18:00	Pl	Za + Hildegardę Heller (16.roczn.+), za jej + męża (28. roczn.+) oraz za żyjących i + z rodziny
pá 13.01.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Petra Zelinu a + Annu Brodnianskou
so 14.01.	7:00	Cz	Na poděkování za přijatá dobrodíní, s prosbou o další ochranu a za duše v očistci
	18:00	Pl	

ne 15.01.	6:30	Pl	
	8:00	Cz	Za + rodinu Vnukovou, s prosbou o zdraví a Boží požehnání pro Renátku, Lenku, Vladimíra a Stefanii
	9:30	Pl	Za + Jana Pękale, jego rodziców oraz Elżbietę Dudową, jej męża i rodziców Ludwika i Franciszkę Grabowskich
	11:00	Cz	Za + Aloise Dvořáka
	18:45	Cz	
po 16.01.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Marii a Emila Krainovy a za živé rodiny do ochrany Panny Marie
út 17.01.	7:00	Cz	Za + manžela Emila Szebestu, zetě Jaroslava, za + rodiče Gorecké, Szebestové a za živé rodiny do ochrany Boží
st 18.01.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Ivonku Dohnalovou, + synovce Petra, + prarodiče a za celou žijící rodinu
čt 19.01.	7:00	Cz	Za + rodinu Durczokovou, prarodiče Jana a Annu, rodiče Evžena a Irenu, bratra Jana, jeho ženu Hedviku, za + rodinu Patkanovou a za žijící rodiny z obou stran
	18:00	Pl	Za + Miroslava Mirě i za duše v očistci
pá 20.01.	7:00	Pl	Za wspólnotę Zywego Różańca
	18:00	Cz	Za + Margitu Mikulcovou (nedož. 78) a za celou rodinu Mikulcovou a Drugdovou
so 21.01.	7:00	Cz	Za + Růženu a Františka Bartoškovy, rodiče Annu a Františka Bartoškovy, za Boženu, Josefa a Jana Rucké a za živé rodiny do ochrany Boží
	15:00	Cz/ Pl	Za + Zofię Fukałową, brata Karola Golasowskiego i za żywą i + rodzinę Owczarzych
ne 22.01.	6:30	Pl	Za + Rudolfa i Marię Palów, ich syna Czesława, wnuka Mariana oraz za + z rodziny Palów i Szczyrbów
	8:00	Cz	Za + Annu Podstawkovou, manžela Antonína, + rodiče a sourozence z obou stran, za duše v očistci a za živé rodiny
	9:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	11:00	Cz	Za + syna Jana, rodinu Ivančovou, Mikitkovou, Imčiskovou a duše v očistci, s prosbou o požehnání pro živé rodiny
	18:45	Cz	Za + Marii Katcovou
po 23.01.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Annu Kulovou, manžela, syna a rodinu Kulovou, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu a přímělu Panny Marie
út 24.01.	7:00	Cz	Za Jarmilu a Viléma Vozárovy, s prosbou o zdraví, Boží ochranu a požehnání
st 25.01.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + rodiče Marii a Ondřeje Zubalovy, strýce Tibora a Františka, s prosbou o ochranu dětí Mariana a Ondřeje s rodinami
čt 26.01.	7:00	Cz	Za + manžela, rodiče a sourozence z obou stran a za živé rodiny do ochrany Boží
	18:00	Pl	Za + Józefa Sikorę, żonę, rodziców z obou stran, rodziny Wierbiców, dusze opuszczone, z prośbą o Boże łaski dla żyjących rodzin
pá 27.01.	7:00	Cz	Za + manžela Ericha Sliwky, + rodičův oraz na poděkování za otrzymane łaski, z prośbą o opiekę Bożą i zdrowie dla całej rodziny
	18:00	Cz	Za + manžela Adolfa Turoňa a + rodiče Pavlusovy
so 28.01.	7:00	Cz	Na poděkování Bohu za 82 let života, s prosbou o zdraví pro celou žijící rodinu
	18:00	Pl	
ne 29.01.	6:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	8:00	Cz	Za + Antonína Motyku (1.výr.+), s prosbou o zdraví pro celou živou rodinu a za duše v očistci
	9:30	Pl	Za + Karla Majetného, rodičův, brata Jana a tešcia Karla Smolarza
	11:00	Cz	Za + otce Eduarda Gottsmanna (20.výr.+)
	18:45	Cz	Za + Annu Kolkovou, manžela Miroslava, rodiče a sourozence z obou stran, za duše v očistci a za živou rodinu
po 30.01.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za zemřelé pohřbené tento měsíc beze mše svaté
út 31.01.	7:00	Cz	Za + Miloslava Ruska, rodiče a rodinu Ruskovou, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu a přímělu Panny Marie
st 01.02.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + rodiče Jana a Marii Tesarczykovy, jejich dceru, zetě Josefa Rýdla, Jana Škorpíka, + vnuka Jana Škorpíka a za rodiče Josefa a Anisu Rýdlovy
čt 02.02.	6:00	Pl	
	7:00	Cz	
	16:30	Cz	Za + rodinu Chupáňovou, Valicovou
	18:00	Pl	Za dzieci pierwszokomunijne
pá 03.02.	6:00	Cz	
	7:00	Pl	Na poděkování za 75 lat życia, z prośbą o błogosławieństwo Boże, opiekę Matki Bożej Frysztackiej dla całej rodziny
	18:00	Cz	Za + Pavla Sztefku (nedož.83) a za celou živou rodinu Sztefkovou

so 04.02.	7:00 Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00 Pl	Za Elżbietę i Henryka Burków, syna Władysława, z prosbą o Bożą opěku dla žyjących członków rodiny
ne 05.02.	6:30 Pl	Za + rodzcův Elżbietę i Józefa Wawrzyczek (30.roczn.+)
	8:00 Cz	Za + Vladislavu Schwarzovou, manžela Bohumila, s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro rodiny jejich dětí a vnoučat
	9:30 Pl	Za + Henryka i Hertę Biniów, za rodzcův z obu stron, za žywą rodzinę Szebestów i Cechlów, powierzając ją Opatrzności Bożej
	11:00 Cz	Za + Helenu Koudelkovou (3.výr.) a za + a živé členy rodiny
	18:45 Cz	Za naše farní společenství
po 06.02.	7:00 Pl	
	18:00 Cz	Za + z rodiny Blatoňové, Bartoškové a kluky Opátovy
út 07.02.	7:00 Cz	O nová kněžská a řeholní povolání
st 08.02.	7:00 Pl	
	18:00 Cz	Za Marii Szajterovou, manžela Adolfa, syny Antonína, Aloise, Boleslava a jeho ženu Vilmu, za rodiče z obou stran a za rodinu Szustrovou
čt 09.02.	7:00 Cz	
	18:00 Pl	
pá 10.02.	7:00 Cz	
	18:00 Cz	Na poděkování za 99 let života, s prosbou o Boží ochranu a přimluvu Panny Marie a Všechn Svatých
so 11.02.	7:00 Cz	Za + Veronu Sapietovou, s prosbou o ochranu Boží pro živou rodinu
	18:00 Pl	Za Karola Szwedę, rodzcův z obu stron oraz za + rodzinę Stuchlików i Pająków
ne 12.02.	6:30 Pl	Za + Ernesta Brode, brata Wilhelma, rodzcův z obu stron oraz za žywą rodzinę do Opatrzności Bożej
	8:00 Cz	Za maminku Žofii (82.výr.+), a za duše, na které nikdo nepamatuje
	9:30 Pl	Za + Antoniego Stolarza (50.roczn.+), + rodzcův oraz za žyjących członków rodiny, powierzając ich Opatrzności Bożej
	11:00 Cz	Za + Aloise a Žofii Janoschcovy, syna Liborka a do ochrany Boží za žijící rodinu Janoschcovou
	18:45 Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Příští číslo *Naší farní rodiny* vyjde v neděli 05.02.2017

Uzávěrka v pátek 27.01.2017

Pravidelná setkávání farních společenství:

Angličtina (Beginner)	středa 18:00-19:30
Angličtina (Elementary)	pondělí 18:00-19:30
Biblická hodina	1. a 3. čtvrtek v měsíci v 19:00
Biblické společenství	úterý v 18:00
Farní volejbal	pátek 20:00 (ZŠ Dělnická)
Komorní sbor	pondělí 16:00-17:45
Ministranti	1. a 4. pátek v měsíci v 16:30
Neokatechumenátní cesta	2. a 4. čtvrtek v měsíci v 19:00
Podávající sv. přijímání	4. sobota v měsíci v 19:00
Polska schola	šroda o godz. 15:00
Schola (česká)	každý pátek v 16:30, každou neděli po „osmové“ mši sv.
Scholička	každý pátek v 15:25
Společenství „Pro všechny“	2. a 4. čtvrtek v měsíci v 9:30
Společenství mládeže	2. a 4. pátek v měsíci v 19:00
Společenství mladých manželů	1. pondělí v měsíci v 17:00
Společ. Sekulárního františkánského řádu	4. neděle v měs. v 15:00 (katech. dům)
Společenství starších manželů	3. úterý v měsíci v 19:00
Společenství středních manželů	2. nebo 3. úterý v měsíci ve 20:00
Varhaníci	2. sobota v lichém měsíci v 19:00
Zvoníci	3. pátek v měsíci v 19:00

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 06.01. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litaní k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté v 7:00 (PL); a v 17:45 hod. (CZ). Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši svaté adorace s modlitbou chval, díky a proseb.

Návštěvy nemocných:

pátek 06.01. od 9:00 hod.

neděle 01.01. - slavnost Matky Boží, Panny Marie, bohoslužby budou jako obvykle o nedělích. Pamatujme, že je to slavnost s povinnou účastí na mši sv.

pátek 06.01. - slavnost Zjevení Páně, mše svaté v 6:00 (CZ), 7:00 (PL), 16:30 (PL) a 18:00 (CZ). Požehnání vody, křídý, kadidla a zlatých předmětů bude během každé mše sv. Zároveň je to **1. pátek v měsíci**, tedy eucharistická pobožnost k Srdci Ježíšovu bude bezprostředně po mši sv. V 7:00 (PL) a po mši sv. v 18:00 hod. spojená z vedenou adorací. Pamatujme, že je to slavnost s doporučenou účastí na mši sv. a zároveň, že tato slavnost ruší páteční půst.

neděle 08.01. - v 15:00 hod., farní kostel ve Fryštátě, **společné koledování s našimi scholami.** Všichni jsou zvaní, vstupné dobrovolné na podporu schol.

sobota 14.01. v 16:00 hod., farní kostel ve Fryštátě, **Tříkrálový koncert** - Quadricinium Vocale Carviniense, vstupenky 160,- Kč u pokladny MěDK.

neděle 22.01. v 15:00 hod. z parkoviště u Prioru výjezd na „Jaseňka“ do divadla v Cieszyne. **POZOR! změna termínu z původní soboty 21.01. na neděli 22.01.2017.**

od 18.01. do 25.01. - Týden modliteb za jednotu křesťanů, letošní téma: „Smíření - Kristova láska nás nutí“.

sobota 29.01. v 15:00 hod., farní kostel ve Fryštátě - **koncert koled** mužského sboru „Hejnał - Echo“.

pátek 27.01. od 19:00 hod., Romské centrum Karviná - Nové Město, **XII. farní ples.** Možnost zakoupení vstupenek u pí. Krommelové (723 843 790), do 19.01. s večeří za 400 Kč, pak jen bez večeře za 250 Kč.

pátek 03.02. - vzpomínka sv. Blažeje, svatoblažejské požehnání se bude udílet po mši v 7:00 a 18:00 hod.

Farníci farníkům

V kolik?... Kdy?... Kde?...

Manžel se vrátil z práce, svléká kabát a já mu rychle dávám jídlo na talíř. „Holky, chvilku si pohrajte a jedeme na to náměstí.“ Proč??? No, Magdi má se třídou vystoupení.

A tak se opět oblékáme, nalodíme do auta směr další akce o adventu... V noci jsem se trochu víc vyspala, a tak jsem v dobré náladě. Ovšem v autě mi něco nesedí..., vnímám onu atmosféru... Ve zpětném zrcátku (stojíce na červenou) se dívám na posádku auta, všechny obličeje vykazují „velké nadšení“. Rozjíždím se a má snaha o rozptýlení je marná. A tak pokračuji nahlas svou úvahu, kterou jsem v sobě nosila – příští rok to zkrouhneme, nemusíme být všude, nadšených a aktivních rodičů je dost. Vystoupení bylo sice milé. Dcerka si vyzkoušela sólo na flétnu. Však... stojí nám to za to, abychom si adventní přípravu zkazili nervozitou, jak obstarat všechny ty zkoušky, generálky, vystoupení?

Jsmo nadšení rorátníci (i přes ranní vstávání), ranní snídanež je sice největším tahákem pro naše děti (nejmladší říká, že chodíme snídat na farmu :)). Statečně jedeme vlakem s ostatními do Betléma. Přese všechno jsem ráda, že děti chtějí a dokonce i manžel má možnost více s námi jezdit.

U nás doma není ještě žádná výzdoba. Na okně máme z papíru vystřižené dvě postavy – Josefa a těhotnou Marii na oslátku. Nad krbem tři rorátní vláčky a na stole adventní věnec. Prožíváme **advent** a Štědrý den bude pro nás vyvrcholením a zároveň ne tečkou. Den, kdy budeme mít radost z narozenin Ježíše :) a obdarováváním se.

Nemaluji si to na růžovo a stojím nohama na zemi. Víím, že i tento den a následující mohou být ve znamení vět jako jsou „Kolikrát jsem Ti to už říkala“ „Uklid'te si hračky“ „Jak to mluvíš s tatínkem, maminkou“ ... Možná je prožijeme jako jiné dny s tím, že bude rozhozený rituál dne. Ale věřím, že nám opět bude spolu dobře, že si rádi zazpíváme koledy a s ostatními dojedeme vlakem do Betléma – Ježíšova narození.

Při jednom z těch představení, které jsme absolvovali, jsem si říkala, že se moc těším na vystoupení scholičky v lednu. A tak trochu mi bylo líto těch lidí, kteří neprožijí onu radost i v následujícím měsíci. Jsou ochuzení o kouzlo adventu. Vystoupení bude o radosti, kterou máme čerstvě v srdci, na kterou jsme se připravovali. Teprve pak ony koledy budou, aspoň pro mě, něčím víc. Po zážitku z poklonění se před narozeným, po prožitku svátosti smíření před tím, který nás čeká. Přece jen jsem člověk a ty zážitkové věci potřebuji :) .

Mohu si říct, že jsem ráda za advent, který mi pomáhá v osobním životě v přípravě na Setkání s velkým S.

Žaneta

V sobotu 17. 12. 2016 byla velká učebna v katechetickém domě upravená na dílnu. A to díky Hance, která navrhla, že bude celé sobotní dopoledne věnovat těm, kteří si rádi zašpiní prsty od lepidla, barev (u dětí nejen prsty), třpytek všeho druhu...

Doma máme sněhuláky, andílky, baletku a také různé vánoční omalovánky, spojovačky... Byla to hezká práce s krásnými lidmi a trpělivou Hankou, která všem pomáhala a celou dobu reagovala na dotazy a volání o pomoc dětiček.

Vánoční dílnička

A jak jsme viděli, materiálu na tvoření je dost a byla by škoda ho tam nechat. Těšíme se na další setkání opět při "Tvoření s Hankou", které bude kolem Velikonoc.

Žaneta

Cesta z Bdělic do Betléma

Je nedělní ráno, první adventní. Stojíme v kostele a čekáme na zazvonění zvonku u sakristie. Tu se z reproduktorů ozve hlášení: „Prosím, pozor! Stanice Bdělice, zvláštní vlak číslo 20-16 ve směru Narození Páně přijede k nástupišti prvnímu, kolej první!“ Na tvářích všech okolo byl vidět úžas, překvapení a úsměv. V mírném šoku z netradičního úvodu tedy nastupujeme do spěšného vlaku.

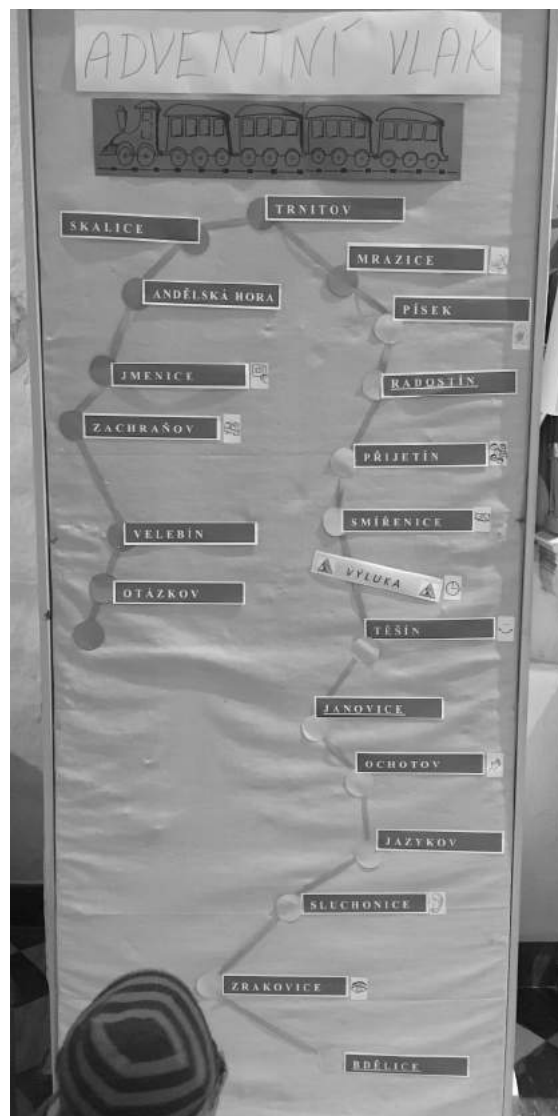
Ráno co ráno stojíme společně s dalšími rorátníky v kostele. Den ode dne jsme všichni utahanější a ospalejší (často uvažují, kdo je na tom hůře, zda děti, či my, rodiče :)), některé zchvátily nemoci, přišel také krizový třetí týden, přesto se malí hrdinové statečně drží a společně putují stanicemi Bdělice – Zrakovice – Sluchonice – Jazykov – Ochotov – Janovice – Těšín – den výluky – Smířenice – Přijetín – Radostín – Písek – Mrazice – Trnitov – Skalice – Andělská hora – Jmenice – Zachraňov – Velebín – Otázkov – Betlém (Narození Páně).

Každý den nás čekal nový příběh, nové zamyšlení nad sebou samým, nad svým životem, vztahem k Bohu a z toho pramenící úkol dne. Děti sbíraly jízdenky a nálepky, které si doma vlepovaly do jednotlivých okýnek adventního vlaku, po svatém přijímání si společně zazpívaly tématickou píseň a velkou odměnou jim byla každodenní snídaně na faře (společně vždy chutná nejlépe). Třešnička na dortu je čekala ve stanici Otázkov, kde byl připraven kufr plný dobrot a také dva vánoční stromčky k ozdobení perníčky, které děti vlastnoručně napekly.

Každá rorátní mše měla příjemnou rodinnou atmosféru, byly plné tajemství, očekávání, klidu, pohody a nenarušil je ani ranní shon a stres, abychom vše stihli a přišli včas. Mohli jsme tak den ode dne být svým srdcem blíže konečné stanici, v níž nás čeká mystérium právě narozeného.

Velké díky proto patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravách, chodu rorátních mší svatých. Jsem ráda, že jsme první adventní neděli nastoupili a měli příležitost dojet až do poslední stanice... Betléma.

Monika

Nebojte se!
Hle, zvěstuji vám velikou radost,
která bude pro všechny lid.
Dnes se vám narodil Spasitel,
Kristus Pán, v městě Davidově.

Lk 2, 10-11

„Dnes” – ne kdysi, ne tehdy, ale dnes!
Kéž se každý den v našich srdcích
rodí Lásky, Naděje a Pokoj – zkrátka On.
Požehnané Vánoce!

Vaši karvinští kněží

Betlémské světlo

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši 17 Kč.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

*Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1,
tel.: 596 314 455, e-mail: nfr@farnost-karvina.cz*

*Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Alena Foltynová, Anna Špírková,
Eva Steffanová, Jana Lokajová, Kamila Fašungová, Lucie Zormanová,
Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechúr*

